

Představa o jednotlivých světcích se v myslích lidí v průběhu dějin tvoří hlavně pomocí legend. Platí to i pro české dvacáté a jednadvacáté století, v němž došlo k tak mocnému odklonu od křesťanství. Dnes se většina lidí setkává se svatými pouze v legendách, které jsou součástí povinné školní četby, nebo si je maximálně pak připomene na turistickém výletě za zajímavostmi, když projdou kolem sochy stojící na mostě nebo si v kostele prohlédnou místní výzdobu. Světcí jsou pro člověka tak zvané "moderní společnosti" vyjma zasvěcených osob zajímavými jevy, ale jde spíše o něco samostatného, minulého, vzdáleného, jaksi neživého. Ale jak živé byly tyto osobnosti dříve! V dobách, kdy veškeré znalosti a dovednosti člověk získal od své rodiny, místního faráře, duchovního vůdce vesnice, a kdo měl více možností, od pana učitele. Kdy pojem "světa" byl roven "neznámu", protože byl pro ně příliš vzdálený, kdy měli lidé svůj vlastní svět, který tvořilo několik okolních vesnic a měst. Člověk se ve škole učil jen těm opravdu základním praktickým a užitečným poznatkům, jež uplatnil ve své roli sedláka, obchodníka, kováře, hrnčíře a všech dalších. Dále byl již od malička formován křesťanstvím, které působilo na celou tehdejší společnost. Přinášelo odpovědi na základní filozofické otázky chápání světa a dávalo společnosti řád. Člověk byl daleko více směřován sám na sebe, když stále učila víra řešit vlastní vztah k Bohu, a také k svému bližnímu, příbuznému, sousedovi, i cizinci a vůbec k celé společnosti.